

Vergaderjaar 2006–2007

26 448

Structuur van de uitvoering werk en inkomen (SUWI)

Nr. 297

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 oktober 2006

Tijdens de Algemene Overleggen van de Vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van respectievelijk 7 en 14 september jl. (Kamerstukken 26 448, nrs. 295 en 296) heb ik toegezegd de Kamer te zullen informeren over het verloop en de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering Ziektewet door UWV alsmede in te gaan op de vragen van het lid Noorman-den Uyl inzake de schadebesluiten. Middels deze brief geef ik invulling aan deze toezeggingen.

Verloop en stand van zaken uitvoering Ziektewet

Bijgaand treft u een brief aan d.d. 5 oktober 2006 van de voorzitter van de Raad van Bestuur UWV.¹ In deze brief wordt uitgebreid ingegaan op de ontwikkelingen rondom de uitvoering van de Ziektewet sinds september 2005, de huidige stand van zaken en de vooruitzichten voor de komende periode. Voor kwantitatieve gegevens over de ontwikkeling van werkvoorraden, tijdigheid en klachten verwijs ik kortheidshalve naar deze brief van UWV.

UWV berichtte mij op 15 november 2005 in het derde kwartaalverslag dat het aantal klachten toenam als gevolg van problemen bij de invoering van de nieuwe werkwijze Ziektewet. UWV gaf hierbij aan te verwachten dat dit effect ook in het vierde kwartaal nog merkbaar zou zijn en mogelijk uitstralingseffecten zou hebben naar de eerste maanden van 2006. Middels de 10e voortgangsrapportage SUWI² heb ik op 16 december 2005 de Kamer hierover geïnformeerd.

In vervolg op de gesignaleerde problematiek heb ik mij – niet alleen langs ambtelijke weg, maar ook schriftelijk en in bestuurlijke overleggen met UWV – laten informeren en adviseren over de voortgang van de in gang gezette verbetermaatregelen. De problematiek bleek in de praktijk helaas hardnekkiger dan in eerste instantie door UWV was ingeschat.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

² Kamerstukken Tweede Kamer, 2005–2006, 26 448, nr. 230.

Middels het toezenden van de kwartaal- en jaarverslagen en de rapportages inzake SUWI heb ik uw Kamer op hoofdlijnen geïnformeerd over de stand van zaken. Ook in mijn brief d.d. 14 februari 2006¹ over klachten UWV en in mijn brief d.d. 7 juni 2006² in reactie op het Zwartboek Klachten UWV ben ik kort ingegaan op de Ziektewet-problematiek. Daarnaast bleek de nieuwe dagloonsystematiek Walvis invloed te hebben op de tijdige afhandeling van de Ziektewet-aanvragen. Over de door UWV getroffen maatregelen heb ik u via mijn brieven van 20 juni 2006³ en 25 augustus 2006⁴ nader geïnformeerd.

Naar aanleiding van klachten over de uitvoering van de Ziektewet heeft de Nationale ombudsman uit eigen beweging onderzoek gedaan. Op 30 mei publiceerde de Nationale ombudsman het onderzoeksrapport. De ombudsman gaf daarbij aan dat UWV de klant te veel uit het oog was verloren en gaf in overweging om nogmaals de prioriteit voor het voorschotbeleid onder de aandacht te brengen bij medewerkers en terugbelverzoeken beter te waarborgen. In mijn brief van 7 juni meldde ik u dat de aanbevelingen van de Nationale ombudsman bij UWV zijn geïmplementeerd. Een brief als reactie op het rapport van de Nationale ombudsman ontving ik op 21 juli van UWV. Ik doe u hierbij deze brief toekomen.

In de brief geeft UWV ondermeer aan dat het samenvoegen van de verschillende systemen juist was bedoeld om de dienstverlening aan cliënten te verbeteren. De lessen die UWV heeft getrokken uit de implementatie van het nieuwe ziektewetstelsel zullen ter harte worden genomen bij lopende en toekomstige veranderingen. Zo zal bij de ontwikkeling van nieuwe processen en systemen door UWV, nog meer dan bij de implementatie van het nieuwe ziektewetproces en -stelsel, aandacht worden geschonken aan de positie van en de effecten voor de cliënten.

Inmiddels stijgt de tijdigheid van beslissen en neemt het aantal klachten af. UWV verwacht dat ultimo 2006 85% van de nieuwe aanvragen binnen vier weken wordt afgehandeld. De komende periode vergt de uitvoering van de Ziektewet nog wel bijzondere aandacht en scherpe monitoring van UWV. Ook de Inspectie Werk en Inkomen (IWI) heeft, gelet op de signalen over de uitvoering van de Ziektewet, de ontwikkelingen met betrekking tot de Ziektewet gevolgd. IWI heeft mij op 22 augustus geïnformeerd dat er in principe vertrouwen is in de aanpak van UWV. De inspectie richt zich de komende periode op het meer inzicht verwerven in de kwaliteit van de getroffen beheersmaatregelen en daarnaast in de structurele oplossing van de problematiek. IWI zal mij hierover uiterlijk 1 december 2006 nader informeren. Bij de aanbieding van de derde kwartaalverslagen van de SUWI-organisaties zal ik u van de uitkomsten hiervan op de hoogte stellen.

Schadebesluiten

Tijdens het Algemene Overleg van de Vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid op 14 september jl. is door het lid Noorman-den Uyl een aantal vragen gesteld met betrekking tot de schadebesluiten. Ik ga hierna in op de systematiek van de schadebesluiten. Cijfers over het aantal aanvragen en het aantal toekenningen zijn niet beschikbaar, doordat deze bij UWV niet apart worden geregistreerd.

UWV is bij de afhandeling van een aanvraag om uitkering gebonden aan de beslistermijn die in de toepasselijke wet is neergelegd (zie bijvoorbeeld de artikelen 72b en 72c ZW). Een met overschrijding van de geldende beslistermijn gegeven besluit is volgens de Centrale Raad van Beroep in

¹ Kamerstukken Tweede Kamer, 2005–2006, 26 448, nr. 241.

² Kamerstukken Tweede Kamer, 2005–2006, 26 448, nr. 274.

³ Kamerstukken Tweede Kamer, 2005–2006, 26 448, nr. 277.

⁴ Kamerstukken Tweede Kamer, 2005–2006, 26 448, nr. 291.

beginsel als onrechtmatig in de zin van artikel 6:162 BW te beschouwen. Is er sprake van een dergelijk onrechtmatig genomen besluit, dan kan verzekerde zich tot UWV richten met een verzoek tot vergoeding van de schade die het gevolg is van dat besluit. UWV dient op dit verzoek te beslissen in de vorm van een zelfstandig schadebesluit. UWV zal echter pas schadeplichtig zijn indien de door verzekerde aangetoonde schade in een zodanig verband staat met het onrechtmatig genomen besluit, dat deze UWV, mede gezien de aard van de aansprakelijkheid en de schade, als een gevolg daarvan kan worden toegerekend. Indien verzekerde zich niet met het schadebesluit zou kunnen verenigen, dan heeft hij de mogelijkheid om hiertegen bezwaar aan te tekenen. De beslissing op dat bezwaar staat vervolgens weer open voor beroep bij de rechtbank (sector bestuursrecht), en ten slotte kan tegen de uitspraak van de rechtbank hoger beroep worden aangetekend bij de CRvB.

Verzekerde zou zich evenwel ook tot de burgerlijke rechter kunnen richten met hetzelfde verzoek om schadevergoeding, ook al heeft UWV dat verzoek reeds afgewezen in de vorm van een primair besluit of een beslissing op bezwaar. In het arrest Groningen/Raatgever (van 17 december 1999, gepubliceerd in NJ 2000/87) heeft de Hoge Raad namelijk geoordeeld dat bij zelfstandige schadebesluiten (die vatbaar zijn voor bezwaar of beroep) verzekerde in zijn verzoek om schadevergoeding pas door de burgerlijke rechter niet-ontvankelijk zal worden verklaard, indien de bestuursrechter in eerste of enige instantie het beroep tegen het betreffende schadebesluit ongegrond heeft verklaard. Dit betekent dat verzekerde kan opteren voor de civiele weg zolang de bestuursrechter in eerste aanleg zich niet heeft uitgesproken over het verzoek om schadevergoeding.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Geus